

mats, (de tant en tant anem a la neu, montem un iglú i hi dormim). Dins l'iglú fa menys fred que dins la tenda. Està a 0 graus, però si ets més d'un l'aire mateix l'escalfa per sobre d'aquesta temperatura.

Justament el pont de la Immaculada vàrem estar a Itàlia a fer cascades de gel (allà on l'estiu baixa l'aigua, a l'hivern 'és glaçada).

Tornant a les allaus, són un perill que no podem controlar perquè quan ho tens tot muntat pot baixar tot.

Nosaltres, la colla de Girona, ja vàrem tenir problemes amb allaus.

Fou llavors quan vaig començar a estudiar el tema amb llibres, fent cursets, etc..

Probablement, en l'actualitat, sóc el que domina més el tema d'allaus i de la neu, de Girona.

Vàrem comprar uns aparells, que actualment portem tots els muntanyencs

(per cert, a aquella època només n'hi havia a Alemanya) que emet una freqüència que si jo vaig amb un company

que queda enterrat a la neu, amb 5 minuts el trobo.

Recordo que aquell hivern vàrem tenir 3 allaus.

En una, vaig desenterrar un noi que venia amb nosaltres, en una altra em va enganxar a mi, i en un altre vàrem trobar una persona morta.

T'ha d'agradar el risc, no?

Sí, el que passa és que el risc és fins a cert punt controlat. El que no es pot controlar són les allaus.

La veritat és que els accidents de muntanya passen per poca precaució. Cal saber dir que no!

Pots trobar-te preparant una expedició durant un any i per 100 mts. haver de renunciar.

Quines sensacions es tenen a dalt de la muntanya és una excel·lent

tranquil·litat. El paisatge és molt important però no és el que més destaca.

Cal provar-ho per saber-ho, però gairebé ningú ho sap explicar.

Que s'ha de fer per perdre la por a l'alçada?

Quan hi ets pel tros, et recordes de tots menys de tenir por.

Has fet "pointing" alguna vegada?

No, però tampoc tinc ganes de provar-ho. És impressionant, però penso que fent alpinisme encara es fan coses més impressionants.

Lluís que hagi molta sort i que feu cim, esperem ens expliqui's com a anat quan torneu.

